

Μέρες Σχολείου

Φεβρουάριος 2012 www.pagkritio.gr - pagkritio.blogspot.com - e-mail : gymnasio@pagkritio.gr - Έτος 'ζ' - αριθ. φύλλου 6

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

.....Τώρα θα σου διαβάσω αυτό που θέλω. Μη με διακόψεις, έτσι; Αρχίζω. «Την Αποκριά την τελευταία, που περάσαμε μαζί το βράδυ, λυπημένα και τα δύο στα σπίτια μας, γιατί δεν είχε χρονιάσει ακόμα η μακαρίτισσα η μάνα σου, ήρθαν όλ' οι δικοί μου σπίτι σου και φάγαμε μαζί, αμίλητοι και λυπημένοι. Εκεί, με τις ματιές, εσύ κι εγώ συμφωνήσαμε. Βγήκα κρυφά κι ήρθα στο σπίτι σου και σου πέρασα απ' το παράθυρο κάτι παλιά ρούχα δικά μου και τα φόρεσες και μου 'δωσες κάτι κοντά δικάσου μεσοφούστανα. Και μπήκαμε άξαφνα, καθώς σωπαίνουν οι δικοί μας ακόμα στο τραπέζι καθισμένοι. Θυμάσαι, εμείς γελούσαμε, θυμάσαι το θυμό της θείας σου, της δικής μου μάνας τον αγριεμό; Μας λούσανε πατόκορφα και πήραμε τα μασκαρεμένα μούτρα μας και πήγαμε. Μ' όλο αυτό, σφιγγόμαστε να μην ξεσπάσουμε στα γέλια. Πώς το θυμάμαι! Αχ, Μοσκούλα, πώς σου πήγαινε το παντελόνι, το σακάκι μου τριγύρω στο κορμί σου.... Νόμιζα ήμουνα γω που σ' έσφιγγα, κ' ήμουν ολόγυρα σου».

Είχε συνεπαρθεί. Διάβαζε με κέφι. Δεν ξέρω αν κατάλαβε τους συμβολισμούς και τα κρυμμένα μηνύματα του συγγραφέα. Όχι ειδικά σε αυτό το απόσπασμα που αναφέρεται σε κάτι άλλο. Είμαι όμως βέβαιος ότι τα διαισθάνθηκε σε άλλες σελίδες.

- Πρόσεξες αυτά που σου λέει για τις Αποκριές; Επίτηδες διάλεξα να σου διαβάσω αυτό, γιατί έχω σχέδιο. Θα ντυθούμε κι εμείς αποκριάτικα. Ακόμη και στα μυθιστορήματα οι άνθρωποι κάνουν Αποκριές, και δε θα κάνουμε εμείς που είμαστε αληθινοί; Ο κόσμος γλεντάει, χορεύει, τραγουδάει και ντύνεται με ό,τι του κατέβει.

- Δεν το είχα σκεφτεί. Τώρα που μου το λες, αρχίζει και μου αρέσει.

- Η Δωροθέα τα έχει σκεφτεί όλα.

- Δε σου είπα για τον ωραίο τρόπο που διάβασες. Συγχαρητήρια!

- Το διάβαζα, το ξαναδιάβασα, πολλές φορές. Έκανα δοκιμές.

- Μου φάνηκε σαν να μην το είχα διαβάσει. Με εξέπληξες. Μπράβο! Μπράβο! Ευχαριστώ, ευχαριστώ! Ξέρεις πόσες έχει ο μήνας σήμερα; Είκοσι τέσσερες του Φλεβάρη, του Κουτσοφλέβαρου. Σήμερα είναι η προτελευταία Κυριακή της Αποκριάς. Και πότε είναι η τελευταία; Να δω, θα το βρεις;

- Η άλλη Κυριακή.

- Μπράααβο! Είμαστε καλεσμένοι σε χορό μεταμφιεσμένων. Εσύ κι εγώ. Δηλαδή, οι δυο μας. Ποιοι είπα; Πεξ ονόματα, ν' ακούσω.

- Εμείς οι δυο. Ο Άκης και η Δωροθέα.

- Το όνειρο της ζωής μου. Το όνειρο κάθε κοπέλας.

- Που θα βγει αληθινό. Σ' ευχαριστώ που με διάλεξες για καβαλιέρο.

- Δεν σε διάλεξα εγώ. Εσύ διάλεξες εμένα. Αλλά με τα πολλά που διαβάζεις, πού να το καταλάβεις.

- Άρχισα, αλλά τώρα εντάξει. Το κατάλαβα και μ' αρέσει πολύ!

- Μπράβο! Αλήθεια, πώς λέγεται γαλλικά ο χορός που πάνε μασκαρεμένοι; Το έχω ακούσει αλλά πού να το θυμηθώ; Μπας κι έχω μασκαρευτεί ποτέ;

- Μπαλ μασκέ. Να σου το γράψω γαλλικά.

- Ας μου λείπει. Μπαλμασκέ τον είπες;

- Μπαλ μασκέ. Δύο λέξεις. Πεξ το: μπαλ μασκέ.

- Εγώ θα τον λέω με μία. Εγώ θα σε μάθω χορό. Ήρθε η ώρα. Δεν γλιτώνεις. Θα γίνω κι εγώ μια φορά η δασκάλα σου. Εσύ με διδάσκεις κάθε μέρα ένα σωρό, να μη σε μάθω κι εγώ κάτι; Θα σε κάνω σαν εκείνο τον κοκκαλιάρη στους κινηματογράφους που όλο χορεύει σαν να έχει ελατήρια στα πόδια του. Πώς τον είπαμε;

- Φρεντ Ασταίρ.

- Ωραίο όνομα. Τώρα το θυμήθηκα. Έννοια σου. Θα σε κάνω, από Άκη, Φρεντασταιράκη!

- Ποιος τη χάρη μου. Με τέτοια δασκάλα, πώς να μη γίνω;

Κάποιος θα μου δανείσει ένα γραμμόφωνο . Λέει είναι Ντέκα Ιταλικό. Και πλάκες χορευτικές. Εδώ θα γίνει χοροσκολείο. Θα είναι η μεγάλη μας νύχτα. Θα χορέψουμε μέχρι το πρωί. Μαζί. Όχι που, όταν πιάνει, χορεύω μόνη μου, χωρίς μουσική, και τραγουδάω.....

- Σκέφτηκες τι θα ντυθούμε;

- Ένα μήνα τώρα. Τα έχω σκεφθεί όλα, με όλες τις λεπτομέρειες. Το κάθε τι που θα φορέσουμε. Στάσου να φέρω το χαρτί. Τα έχω όλα γραμμένα. Θα ντυθούμε χωριάτης και υπηρέτρια.

Έβγαλε ένα μακρύ χαρτί από το συρτάρι του μπουφέ και πήρε επίσημο ύφος.

- Προσοχή! Διαβάζω . Πρώτο. Η στολή του χωριάτη: Παντελόνι ντριλίνο, σκούρο κι ασιδέρωτο και μ' ένα ή δυο μπαλώματα. Τραγιάσκα μεταχειρισμένη. Παπούτσια κανονικά. Θα βρω τρόπο να τα σκονίσω. Από μέσα κανονικά εσώρουχα. Μουστάκι μαύρο. Δεύτερο. Η στολή της υπηρέτριας: Φουστάνι μπλε σκούρο μέχρι κάτω από τα γόνατα. Γιακαδάκι άσπρο κλειστό. Άσπρη καλοσιδερωμένη ποδιά με ράντες σταυρωτές πίσω. Άσπρα σοσονάκια. Μαύρα χαμιλοτάκουνα παπούτσια με κουμπάκι στο πλάι. Κοκκινάδι, πούδρα και ό,τι άλλο χρειαστεί, θα τα βρω όλα εγώ. Εσύ να φροντίσεις τις μάσκες. Διάλεξε τις πιο αστείες. Θα τις φορέσουμε στο δρόμο και μέσα μέχρι να καθίσουμε. Μετά τις βγάζουμε γιατί θα σκάσουμε.....

Από το μυθιστόρημα *Άκης και Δωροθέα* του Κυριάκου Ντελόπουλου

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Άσκηση σεισμού

Το σχολείο είναι ένας από τους χώρους συγκέντρωσης πολλών ανθρώπων. Ο συγκεκριμένος χώρος έχει και μία επιπλέον ιδιαιτερότητα, φιλοξενεί πολύ νεαρά άτομα, σε καθημερινή σχεδόν βάση. Σε τέτοιους χώρους είναι αυξημένη η πιθανότητα τραυματισμών ή θανάτων κατά τη διάρκεια μιας ισχυρής σεισμικής δόνησης. Είναι γνωστό ότι για να αποφευχθούν τραυματισμοί ή ανθρώπινες απώλειες πρέπει προσεισμικά, κατά κύριο λόγο, να εμποδωθεί τόσο από τους μαθητές όσο και από τους εκπαιδευτικούς η σωστή αντισεισμική συμπεριφορά και να γίνουν βίωμα κάποιοι βασικοί κανόνες αυτοπροστασίας. Για το λόγο αυτό στις 3-2-2012 στο εκπαιδευτήριο πραγματοποιήθηκε άσκηση σεισμού. Στην άσκηση συμμετείχαν και οι τρεις βαθμίδες του σχολείου, δηλ. δημοτικό –γυμνάσιο - λύκειο. Να σημειώσουμε ότι στο σχολείο γίνεται άσκηση σεισμού κάθε σχολικό έτος, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο.

Η εκδρομή του μήνα

Στις 13-2-2012 πραγματοποιήθηκε η τέταρτη εκδρομή του σχολικού έτους στις αθλητικές εγκαταστάσεις «Λίντο».

Κοινωνικά δίκτυα

Επίκαιρη ημερίδα για τη χρήση των κοινωνικών δικτύων από τα παιδιά πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 15 Φεβρουαρίου στο Εκπαιδευτήριο "ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ", στο πλαίσιο της σειράς επιμορφωτικών συναντήσεων για γονείς και εκπαιδευτικούς. Η εκδήλωση οργανώθηκε με αφορμή την Ημέρα Ασφαλούς Διαδικτύου 2012, σε συνεργασία με την Ελληνική Ανοικτή Γραμμή Καταγγελιών Παράνομου Περιεχομένου στο Διαδίκτυο (Safeline), η οποία εδρεύει στο Ηράκλειο στο Ινστιτούτο Πληροφορικής του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας (Ι.Τ.Ε.). Ομιλητές της βραδιάς ήταν ο κ. Βασίλης Σπιταδάκης, Διευθυντής Έρευνας και Ανάπτυξης της εταιρίας FORTHNET και ιδρυτικό στέλεχος της γραμμής SafeLine, η κ.

Παρασκευή Φραγκοπούλου, υπεύθυνη της γραμμής SafeLine - Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας και καθηγήτρια του Τμήματος Εφαρμοσμένης Πληροφορικής και Πολυμέσων του ΤΕΙ Κρήτης, και ο κ. Γιάννης Κοπιδάκης, καθηγητής Πληροφορικής στο Εκπαιδευτήριο "ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ".

Την ημερίδα άνοιξε ο κ. Γ. Κοπιδάκης με μια γενική παρουσίαση των κοινωνικών δικτύων, της γέννησης και της εκρηκτικής εξάπλωσής τους σε όλο τον κόσμο και τεκμηρίωσε με συγκεκριμένα στατιστικά στοιχεία την τεράστια και ενθουσιώδη συμμετοχή της σημερινής νέας γενιάς στα κοινωνικά δίκτυα και ιδιαίτερα στο Facebook. Επίσης, μίλησε για τις επιπτώσεις της ευρείας χρήσης των κοινωνικών δικτύων, για την έλλειψη ασφάλειας προσωπικών δεδομένων, καθώς και για τις σημαντικές αλλαγές στα μέσα επικοινωνίας των νέων, στον τρόπο που εκδηλώνουν την κοινωνικότητά τους και στην καθημερινή γλώσσα που χρησιμοποιούν μεταξύ τους.

Στη συνέχεια, ο κ. Β. Σπιταδάκης, ως ιδρυτικό μέλος της SafeLine, παρουσίασε την ιστορία και το έργο της ανοικτής γραμμής, η οποία αποτελεί επίσημο μέλος του IHHOPE, του Παγκόσμιου Συνδέσμου Ανοικτών Γραμμών Καταγγελίας (www.inhope.org). Στον IHHOPE συμμετέχουν και συνεργάζονται 41 Ανοικτές Γραμμές Καταγγελιών σε 36 χώρες. Ο κ. Σπιταδάκης ανέλυσε το παράνομο περιεχόμενο του διαδικτύου, μιλώντας για παραβίαση προσωπικών δεδομένων, πνευματικών δικαιωμάτων και απορρήτου επικοινωνιών, για εκφοβισμό και συκοφαντική δυσφήμιση, για οικονομικές απάτες, τρομοκρατία και σεξουαλική παρενόχληση. Τόνισε ότι τα τελευταία χρόνια το μεγαλύτερο μέρος αυτών των καταγγελιών αφορά στα κοινωνικά δίκτυα και ειδικότερα στο Facebook. Βασιζόμενος σε στατιστικά που δείχνουν ότι χρήστες του Facebook είναι παγκοσμίως 20 εκατομμύρια ανήλικοι και στην Ευρώπη 1 στα 5 παιδιά ηλικίας 9-12 ετών, υπογράμμισε την ανάγκη εποπτείας από τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς και πρότεινε τρόπους ώστε αυτή η εποπτεία να ασκείται σωστά και αποτελεσματικά.

Η κ. Π. Φραγκοπούλου μίλησε αρχικά για την πολύπλευρη δράση της SafeLine και για τη στήριξη που προσφέρει σε μεμονωμένους χρήστες αλλά και σε φορείς και σχολεία, σχετικά με την πρόληψη κινδύνων για τα παιδιά στο διαδίκτυο. Ειδικότερα για τα κοινωνικά δίκτυα, κάλυψε ζητήματα σχετικά με τη δημιουργία ψεύτικου προφίλ, την παραβίαση κωδικών πρόσβασης, τη δημιουργία συκοφαντικού ή δυσφημιστικού group, τον χλευασμό (cyberbullying) και την παραβίαση προσωπικών δεδομένων (φωτογραφιών, video). Εξήγησε, επίσης, τη λειτουργία και το ρόλο της γραμμής «ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΩ» του Τμήματος Εφηβικής Ιατρικής του Νοσοκομείου Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού», το οποίο ειδικεύεται σε θέματα εθισμού των εφήβων στο διαδίκτυο και τα κοινωνικά δίκτυα. Δεδομένης της μεγάλης δημοφιλίας του Facebook στους μαθητές Γυμνασίου - Λυκείου και της σταδιακής διείσδυσής του στους μαθητές Δημοτικού, η κ. Φραγκοπούλου ανέλυσε μια σειρά κανόνων σωστής χρήσης και ρυθμίσεων ασφαλείας που είναι καλό όλοι να εφαρμόζουν. Έτσι, χτίζοντας σταδιακά έναν κώδικα δεοντολογίας για τη χρήση των κοινωνικών δικτύων, η ομιλήτρια εστίασε στην ανάγκη για ουσιαστική και συνεχή διαπαιδαγώγηση των ανήλικων και των ενήλικων χρηστών των κοινωνικών δικτύων και του διαδικτύου, προκειμένου να αντιμετωπίσουν με άνεση και ασφάλεια τις σύγχρονες προκλήσεις και δυνατότητες.

Θεατρική παράσταση

«Πενία τέχνας κατεργάζεται». Έτσι και ο δαιμόνιος Τρουφαλδίνος-Αρλεκίνος, για να επιβιώσει, θα φορτωθεί στην πλάτη του δύο αφεντάδες. Δεν πρέπει όμως να το καταλάβουν, κι ως βρίσκονται στην ίδια λοκάντα. Αυτός έμπλεξε το θεατρικό κουβάρι, αυτός πρέπει τώρα με μαεστρία και σβελτάδα να το ξεμπλέξει. Ο υπηρέτης Τρουφαλδίνου υπηρετεί δύο αφεντάδες. Είναι πονηρός και πολυμήχανος, γκαφατζής και συνάμα αναιδής. Τα θαλασώνει και τα μπαλώνει, ενώ περιπλέκει τους πάντες και τα πάντα. Τελικά αποδεικνύεται αυτός αφέντης των αφεντάδων του, αφού καταφέρνει να τους κοροϊδεύει και να πληρώνεται και από τους δύο. Τι γίνεται όμως όταν ο έρωτας τον επισκέπτεται; Την παραπάνω θεατρική παράσταση είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν οι μαθητές του γυμνασίου στις 16-2-2012 στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του σχολείου. Το έργο μάς το παρουσίασε η θεατρική ομάδα «ΣΧΗΜΑ 7»

Η παράσταση ήταν άκρως διασκεδαστική. Περιείχε χιούμορ, αστείες ατάκες και κυρίως ήταν ψυχαγωγική. Αν είχα την ευκαιρία, σίγουρα θα το ξαναέβλεπα. Όσο για τους ηθοποιούς ήταν ξεκαρδιστικοί, κυρίως ο υπηρέτης.

Παύλος Ομηρόλης

Ήταν πραγματικά πολύ ωραίο το θέατρο που παρακολούθησαμε! Ο υπηρέτης νομίζω έκλεψε την παράσταση! Όλοι ήταν πολύ καλοί! Αν και με λίγα σκηνικά, μπορούσαμε να καταλάβουμε την αλλαγή σκηνής! Ήταν πολύ καλό και αστείο!

Λένα Μιχαλάκη

Γελάγαμε μέχρι να πάμε στην τάξη για μάθημα. Η Τσικνοπέμπτη κύλησε με τον πιο ξεκαρδιστικό τρόπο που μπορούσε. να κάνουμε την μέρα εκείνη. Μας έκανε να ξεφύγουμε έστω και λίγο από τα καθημερινά μαθήματα.

Μανόλης Ορφανός

Αποκριάτικη εκδήλωση

Πολύ κέφι, δημιουργική έκφραση, δυνατά χρώματα και περίσσειμα φαντασίας είναι κάθε χρονιά η κινητήριος δύναμη των εκδηλώσεων που διοργανώνει το δεκαπενταμελές του σχολείου μας για τη Αποκριά, αντίδοτο στη δύσκολη καθημερινότητά μας. Ζωντανό και χαρούμενο γλέντι. Μια γιορτή για όλες τις προτιμήσεις, συνδυάζοντας αρμονικά τις παραδόσεις - αφού οι μαθητές μας αφιέρωσαν ένα μεγάλο κομμάτι της εκδήλωσής τους στην κρητική παράδοση, χορεύοντας παραδοσιακούς χορούς- με σύγχρονες ιδέες και εκδηλώσεις -αφού χόρεψαν ένα σωρό μοντέρνους και λάτιν χορούς και έπαιξαν πολλά διασκεδαστικά παιχνίδια. Για αυτή την τέλεια οργάνωση, τους αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

3-2-2012 α' τάξη

Βιογραφικά στοιχεία

Ο **Ντίνος Χριστιανόπουλος**, ψευδώνυμο του Κωνσταντίνου Δημητριάδη, γεννήθηκε το 1931 στη Θεσσαλονίκη, όπου ζει έως τώρα. Είναι ποιητής, πεζογράφος, φιλόλογος και κριτικός. Πήρε πτυχίο κλασικής φιλολογίας από το [Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης](#). Υπήρξε ιδρυτής και διευθυντής του λογοτεχνικού περιοδικού *Διαγώνιος*, των *Εκδόσεων της Διαγώνιου*, της Μικρής Πινακοθήκης *Διαγώνιος*. Πρωτοεμφανίστηκε στα ελληνικά γράμματα το 1950 με την ποιητική συλλογή του *Εποχή των ισχνών*

αγελάδων, η οποία διακρίνεται για το καβαφικό ύφος της.

Εξέδωσε πολλά λογοτεχνικά και φιλολογικά έργα. Βιβλία του μεταφράστηκαν στα αγγλικά, τα γαλλικά, τα σουηδικά και τα δανέζικα.

Το 2011 τιμήθηκε με το Μεγάλο Βραβείο Γραμμάτων για το σύνολο του έργου του. Αρνήθηκε όμως να το παραλάβει παραπέμποντας στο κείμενό του "Εναντίον" από το 1979, όπου αναφέρει χαρακτηριστικά:

«**Είμαι εναντίον της κάθε τιμητικής διάκρισης** απ' όπου και αν προέρχεται. Δεν υπάρχει πιο χυδαία φιλοδοξία από το να θέλουμε να ξεχωρίζουμε.

Είμαι εναντίον των βραβείων, γιατί μειώνουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου. Βραβεύω σημαίνει αναγνωρίζω την αξία κάποιου κατώτερου μου- και κάποτε θα πρέπει να απαλλαγούμε από την συγκατάβαση των μεγάλων.

Είμαι εναντίον των χρηματικών επιχορηγήσεων. Οι χορηγίες μεγαλώνουν τη μανία μας για διακρίσεις και τη δίψα μας για λεφτά· ξεπουλάνε την ατομική ανεξαρτησία μας.

Είμαι εναντίον των λογοτεχνικών συντάξεων. Προτιμώ να πεθάνω στην ψάθα, παρά να αρμέγω το υπουργείο. Γιατί να με ταΐζει το Δημόσιο, επειδή έγραψα μερικά ποιήματα;

Είμαι εναντίον των σχέσεων με το κράτος.

Είμαι εναντίον κάθε ιδεολογίας. Όσο πιο προοδευτικές είναι οι ιδέες, τόσο πιο τιποτένια ανθρωπάκια μπορεί να κρύβονται από πίσω τους. Όσο πιο όμορφα τα λόγια τους, τόσο πιο ύποπτα τα έργα τους. Όσο πιο υψηλοί οι στόχοι, τόσο πιο άνοστοι οι στίχοι.

Είμαι, προπάντων, εναντίον κάθε ατομικής φιλοδοξίας, που καθημερινά μας οδηγεί σε μικρούς και μεγάλους συμβιβασμούς. Αν σήμερα κυριαρχούν παραγοντίσκοι, φταίνει και οι δικές μας παραχωρήσεις και αδυναμίες. Αν πιάστηκε η μέση του οδοκαθαριστή, φταίμε και εμείς που πετάμε το τσιγάρο μας στο δρόμο. Κι αν η λογοτεχνία μας κατάντησε σκάρτη, μήπως δεν φταίει και η δική μας σκαρταδούρα;...»

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΑΙΔΕΨΑΝ (1955)

Εκείνοι που μας παίδεψαν βαραίνουν μέσα μας πιο πολύ όμως η δική σου τρυφερότητα πόσον καιρό ακόμα θα βαστάξει;

Ό,τι μας γλύκανε, το ξέπλυσε ο χρόνος κι η συναλλαγή, εκείνοι που μας χαμογέλασαν βουλιάζαν σε βαθιά πηγάδια

και μέιναν μόνο εκείνοι που μας πλήγωσαν, εκείνοι που αρνήθηκαν να τους υποταχτούμε.

Εκείνοι που μας παίδεψαν βαραίνουν πιο πολύ...

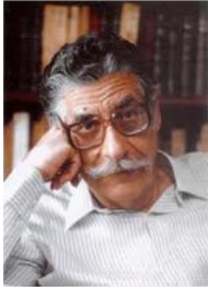
ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΣΙΓΗ

Εσείς που βρήκατε τον άνθρωπό σας
κι έχετε ένα χέρι να σας σφίγγει τρυφερά,
έναν ώμο ν' ακουμπάτε την πίκρα σας,
ένα κορμί να υπερασπίζει την έξαψη σας,
κοκκινίσατε άραγε για την τόση ευτυχία σας,
έστω και μια φορά;

Είπατε να κρατήσετε ενός λεπτού σιγή
για τους απεγνωσμένους;

ΜΙΚΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Απ' όλα τα αφηρημένα ουσιαστικά
πειράζει να εξαιρέσουμε τη μοναξιά;
Θυσίασα τον ύπνο μου κυρία
για να διαβάσω τα ποιήματά σας
κι εκείνα μ' αποκοίμησαν
Θανάση γιατί έκοψες το άλφα από μπροστά;
για ένα γράμμα χάνεις την αθανασία
τα πρόβατα απήργησαν
ζητούν καλύτερες συνθήκες σφαγής
“όταν πεθάνω, να με θάψτε στο χωριό” –
θέλουν να τιμήσουν με το πτώμα τους
την πατρίδα που αρνήθηκαν με το σώμα τους
και τι δεν κάνατε για να με θάψετε
όμως ξεχάσατε πως ήμουν σπόρος
μια γυναίκα στο δρόμο
μαλώνει το παιδάκι της
“δε θα πάμε στο σπίτι;
θα σε κρεμάσω ανάποδα”
γύρισα κι είδα το μικρό:
ήτανε κίολας κρεμασμένο

10-2-2012 γ1 γυμνασίου

Ο **Μανόλης Αναγνωστάκης**, ένας από τους κορυφαίους ποιητές της μεταπολεμικής γενιάς, γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1925. Σπούδασε Ιατρική και ειδικεύτηκε ως ακτινολόγος στη Βιέννη. Άσκησε το επάγγελμα του ακτινολόγου στη Θεσσαλονίκη και το 1978 μετεγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Για την πολιτική του δράση στο φοιτητικό κίνημα φυλακίστηκε στο διάστημα 1948-1951, ενώ το 1949 καταδικάστηκε σε θάνατο από έκτακτο στρατοδικείο. Εμφανίστηκε στα γράμματα από το περιοδικό Πειραϊκά Γράμματα και το φοιτητικό περιοδικό Ξεκίνημα.

Τα ποιήματα που ο Μανόλης Αναγνωστάκης άφησε πίσω του δημοσιευμένα είναι 88 και γράφτηκαν από το 1941 έως το 1971. Αρκετά από αυτά μελοποιήθηκαν από τον Μίκη Θεοδωράκη και τον Θάνο Μικρούτσικο.

Η ποίηση του Αναγνωστάκη δεν είναι απαισιόδοξη. Όσο κι αν οι τόνοι της είναι σκοτεινοί, όσο κι αν οι στίχοι της φτάνουν κάποτε στην απελπισία, στο βάθος του ορίζοντά της διακρίνεται ένα φως που μοιάζει περισσότερο με την αναλαμπή μιας αυγής,

Από το 1979, που κυκλοφόρησε ο συγκεντρωτικός τόμος των ποιημάτων του, δεν υπήρξε καμία δημόσια παρέμβασή του.

«Στο αλλοιωμένο τοπίο της εποχής μας δεν θα ξαναγράψω», είχε ξεκαθαρίσει, γιατί «το έργο μου το ολοκλήρωσα. Επιλέγω τη σιωπή». Ίσως επειδή, όπως είχε πει σε μία από τις σπάνιες συνεντεύξεις του, «η ποίηση είναι έργο της νεότητας. Χρειάζεται ενθουσιασμό, αυταπάτες, ψευδαισθήσεις. Αυτά τα έχουν οι νέοι. Όσο μεγαλώνεις, κατέχεις καλύτερα τα μέσα σου. Γίνεσαι τεχνίτης, αλλά ένα ποίημα δεν χρειάζεται να είναι τέλειο για να είναι καλό».

Ο Αναγνωστάκης είχε προαναγγείλει τη σιωπή του με τους στίχους:

«Το θέμα είναι τώρα τι λες.

Καλά φάγαμε, καλά ήπιαμε.

Καλά τη φέραμε τη ζωή μας ως εδώ.

Μικροζημίες και μικροκέρδη συμψηφίζοντας.

Το θέμα είναι τώρα τι λες».

Έφυγε από τη ζωή τα ξημερώματα της [23ης Ιουνίου](#) 2005, καταβεβλημένος από χρόνια αναπνευστικά και καρδιαγγειακά προβλήματα.

Όταν μὴν ἄνοιξη

Όταν μὴν ἄνοιξη χαμογελάσει
θὰ ντυθεῖς μία καινούργια φορεσιά
καὶ θὰ ῥθεῖς νὰ σφιξεις τὰ χέρια μου
παλιέ μου φίλε.
Κι ἴσως κανεὶς δὲ σὲ προσμένει νὰ γυρίσεις
μὰ ἐγὼ νιώθω τοὺς χτύπους τῆς καρδιάς σου
κι ἕνα ἄνθος φυτρῶμένο στὴν ὠριμη,
πικραμένη σου μνήμη.
Κάποιο τρένο, τὴ νύχτα, σφυρίζοντας,
ἢ ἕνα πλοῖο, μακρινὸ κι ἀπροσδόκητο
θὰ σὲ φέρει μαζί μὲ τὴ νιότη μας
καὶ τὰ ὄνειρά μας.
Κι ἴσως τίποτα, ἀλήθεια, δὲν ξέχασες
μὰ ὁ γυρισμὸς πάντα ἀξίζει περισσότερο
ἀπὸ κάθε μου ἀγάπη κι ἀγάπη σου
παλιέ μου φίλε.

17-2-2012 γ2 γυμνασίου

Γιώργης Μανουσάκης

Βιογραφία

Γεννήθηκε το 1933 στα Χανιά. Με την έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου του 1940-41 η οικογένεια τού Γιώργη Μανουσάκη μετόικησε στο Βαρύπετρο, το χωριό του πατέρα του, όπου έμεινε και στο μεγαλύτερο μέρος της κατοχής. Εκεί έζησε την εισβολή των Γερμανών και το φόβο από τις εκτελέσεις στα γύρω χωριά, που ακολούθησαν την κατάληψη της Κρήτης. Συνάμα γνώρισε από κοντά τον αγροτικό κόσμο της κρητικής υπαίθρου.

Απόσπασμα από πέντε μικρά θέματα

*Ισκιοι βουβοὶ ἀραγμένοι στὴ σκάλα
Μάτια θολὰ ποὺ κράτησαν εἰκόνες θαλασσινῆς
Κύματα μὲ τὴ γλυκιᾶν ἀγωνία στὴν κάτασπρη ράχη*

Γυμνὸς κυλίστηκα μέσα στὴν ἄμμο μὰ δὲν ὑποτάχτηκα
Καὶ δὲν ἀγάπησα μόνον ἐσένα ποὺ τόσο μὲ κράτησες
Ὅπως ἀγάπησα τὰ ναυαγισμένα καράβια μὲ τὰ τραγικὰ
ὄνόματα
Τοὺς μακρινοὺς φάρους, τὰ φῶτα ἐνὸς ἀπίθανου ὀρίζοντα
Τὶς νύχτες ποὺ γύρευα μόνος νὰ βρῶ τὸ χαμένο ἐαυτό μου
Τὶς νύχτες ποὺ μόνος γυρνοῦσα χωρὶς κανεὶς νὰ μὲ νιώσει
Τὶς νύχτες ποὺ σκότωσα μέσα μου κάθε παλιά μου
αὐταπάτη

Ο αιφνίδιος θάνατος του πατέρα του το 1948, μπροστά του, και το οικογενειακό πένθος, κατά τα κρητικά έθιμα της εποχής, άφησαν βαθιά ίχνη στην ψυχή του.

Τελειώνοντας το Α' Γυμνάσιο Αρρένων στα Χανιά, φοίτησε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μετά τη στρατιωτική του θητεία, ξαναγύρισε στη γενέτειρά του, όπου υπηρέτησε ως φιλόλογος καθηγητής επί 26 χρόνια στη Μέση Εκπαίδευση. Παραιτήθηκε το 1986 με το βαθμό του γυμνασιάρχη. Το 1974 παντρεύτηκε τη φιλόλογο Αγγελική Καραθανάση κι απέκτησαν τρία παιδιά. Επέλεξε να ζήσει για όλη τη ζωή του στα Χανιά, όπου και άφησε την τελευταία πνοή του στις 9 Φεβρουαρίου 2008, στο νοσοκομείο της πόλης, ύστερα από βαρύ

Το Ασανσέρ

Η ποίηση είν' ένα ασανσέρ.
 Λίγους χωρεί.
 Εκείνοι που είν' απέξω
 χτυπούν αδιάκοπα τις πόρτες
 πιέζουνε κουμπιά.
 Οι μέσα αρνούνται
 να σταματήσουν.
 Φοβούνται μήπως
 μια νέα είσοδος
 σημάνει τη δική τους έξοδο
 απ' τ' ασανσέρ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

Ποιος είπε πως *τα πάντα ρει*;
 Ένα και μόνο ρέει απρόσκοπτα,
 ορμητικά, ζωογόνα γεννώντας αδιάκοπα:
 Ο μαύρος χρυσός που αυξάνει
 τα πολυψήφια νούμερα στις τράπεζες
 και στα θωρακισμένα χρηματοκιβώτιά μας.
 Ο κόσμος πρέπει να 'ναι ενιαίος
 από γυαλί, χάλυβα και πετρέλαιο
 μ' ένα ηλεκτρονικό ματάκι παντεπόπτη.

Ιδού ο στόχος της Δημοκρατίας
 στον νέο αιώνα: Ο πολίτης
 να 'ναι ικανοποιημένος μ' όσα έχει.
 Χωρίς αντίρρηση.
 Του δίνουμε fast food και Coca Cola
 άφθονα serial για να αντλεί διδάγματα ζωής
 κι ένα computer για να παίζει.
 Τι άλλο θέλει;

*Από την ποιητική συλλογή
 "Σπασμένα αγάλματα και πικροβότανα"*

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

Στις 17 Μαρτίου, στις 9:00 η ώρα π. μ., θα πραγματοποιηθεί στο σχολείο μας ο διεθνής μαθηματικός διαγωνισμός «Καγκουρό». Τα ερωτήματα που τίθενται στο διαγωνισμό δεν απαιτούν ειδικές γνώσεις μαθηματικών για τη λύση τους. Αρκετά από αυτά μπορούν να λυθούν χωρίς μαθηματικές γνώσεις, με μόνο εφόδιο την κοινή λογική. Το κύριο χαρακτηριστικό των θεμάτων είναι η πρωτοτυπία και το διασκεδαστικό στοιχείο που τα συνοδεύει. Παρακάτω δίνεται μια σπαζοκεφαλιά από τα περσινά θέματα.

Στον δρόμο που μένω υπάρχουν 17 σπίτια.. Η αρίθμηση αρχίζει από το 1 και είναι η συνηθισμένη. Το σπίτι μου είναι το τελευταίο στην πλευρά με τους ζυγούς αριθμούς και έχει αριθμό 12. Το σπίτι του ξαδέρφου μου είναι το τελευταίο στην πλευρά με τους μονούς αριθμούς.. Τι αριθμό έχει το σπίτι του ξαδέρφου μου;

- A) 5   B) 7   Γ) 13   Δ) 17   E) 21

(Καγκουρό 2011, επίπεδο 3)

Η απάντηση της σπαζοκεφαλιάς του προηγούμενου μήνα: ο μικρός έχει γεννηθεί 29 Φεβρουαρίου.

Τσεχία

Η Τσεχία είναι χώρα της κεντρικής Ευρώπης η έκτασή της είναι 78.864 τ.χ. και χωρίζεται σε 3 περιοχές (Βοημία, Μοραβία και Σιλεσία). Η Τσεχία έχει 10.266.000 πληθυσμό. Η επίσημη γλώσσα είναι τα τσέχικα και το νόμισμά της είναι η τσέχικη κορώνα.

Η οικονομία της Τσεχίας στηρίζεται στην βιομηχανία (αυτοκινητοβιομηχανία και εργοστάσια), στη γεωργία (παράγει λαχανικά, φρούτα) και κτηνοτροφία (εκτρέφονται αγελάδες, κατσίκια, πρόβατα, γουρούνια κ.).

Η πρωτεύουσα είναι η Πράγα και άλλες μεγάλες πόλεις είναι η Οστράβα και το Μπρνο. Οι πόλεις στην Τσεχία έχουν κτιστεί στο Μεσαίωνα. Για αυτό έχουν κτίρια παλιά τα οποία έχουν διατηρηθεί και δίνουν μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα στους επισκέπτες. Πολλές πόλεις είναι στον κατάλογο της UNESCO με της ομορφότερες πόλεις του κόσμου.

Η Τσεχία έχει τουρισμό όλο το χρόνο. Έρχονται πάρα πολλοί επισκέπτες για τα αξιοθέατα αλλά και για την ύπαιθρο. Το καλοκαίρι πάρα πολλοί τουρίστες πάνε στα δάση για περίπατο και για ποδηλασία. Στην Τσεχία υπάρχει πολύ καλό δίκτυο από μονοπάτια και ο κόσμος απολαμβάνει τα δάση και τη φύση.

Στις πόλεις οι τουρίστες θαυμάζουν τα παλάτια, την παλιά πόλη, τα μουσεία, τα θέατρα, τα πάρκα. Μερικά από τα πιο γνωστά αξιοθέατα στην Πράγα είναι το παλάτι του Καρόλου, η γέφυρα του Καρόλου, το αστρονομικό ρολόι στην πλατεία της παλιάς πόλης, το εθνικό θέατρο και το άγαλμα του Άγιου Βάτσλαβ.

Το χειμώνα έρχονται οι τουρίστες για χειμερινές διακοπές. Τα βουνά είναι χιονισμένα από το Δεκέμβριο έως τον Απρίλιο και έχουν πολύ ωραίες πίστες για σκι, snowboard και περίπατο.

Επίσης στην Τσεχία έχει σε πολλά μέρη θερμές πηγές και πολύ ωραία κέντρα για σπα (Karlovy Vary, Janske Lazne, Marianske Lazne..)

Στην Τσεχία μπορείτε να πάτε σε πολλά ωραία εστιατόρια, ένα από τα αγαπημένα μου είναι ένα εστιατόριο του Μεσαίωνα. Εκεί μπορείτε να δοκιμάσετε παραδοσιακά τσέχικα φαγητά (Svickova, Knedlo vepro zelo, Onocne knedliky, Gulas, Halusky..). Επίσης η Τσεχία έχει πολύ γνωστή μπίρα σε όλο τον κόσμο (Gambrinus, Krusovice, Pilsner Urquel, Budweisser..).

Η Τσεχία έχει μεγάλη παράδοση σε μουσική, χορό, θέατρο και κινούμενα σχέδια. Κάθε βράδυ υπάρχει κάποια παράσταση όπερας ή θεάτρου. Πολύ γνωστό είναι το μαύρο θέατρο στην Πράγα.

Οι Τσέχοι αγαπούν τον αθλητισμό (πολλοί Τσέχοι αθλητές είναι ανάμεσα στους καλύτερους του κόσμου)

School Days

My school

My name is Valeria Kulasova I'm 14 years old and I come from the Czech Republic. In Prague I attended elementary school for 7 years from the 1st to 7th class and I would like to tell you some things about my country's educational system.

In my country we have 9 years of elementary school and children go to 1st grade when they are 6 years old. Every day lessons start at 8 o'clock and after having seven different subjects, students finish school at around 2 o'clock in the afternoon and go for lunch at the school canteen. In the Czech Republic, almost the same subjects are taught as in Greece, except for Religion which is not taught at all, as most people do not believe in God. There are also other subjects such as humanities, in which children learn how to behave in public. As for school events for special days such as Christmas or Halloween, concerts or festivals are always held in a big gym hall. What's more, each year school focuses on one continent of the world and gathers information so that a big project is produced at the end of the year. Finally, every year the school takes the children for a week in to the countryside on a trip. There, they play games, go for walks and in the evening, sit around the fireplace of the youth hostel. On the winter trip, they go skiing, snowboarding or build snowmen and play in the snow. It is always a lot of fun on the school trips.

By Valeria Kulasova
B1 Class

HISTORY OF THE BICYCLE

The first bicycle was made around 1790 by Comte Mede de Sivrac of France. This was called a celerifere: it was a wooden scooter, with no pedals or steering. A similar model, improved with a steering mechanism, was created in 1816 by German Baron Karl von Drais de Sauerbrun. He called it a Draisienne. Kirkpatrick MacMillan, a Scottish

Over the years, bicycle design, materials, components and manufacturing processes have improved to create bikes of today, increasingly sophisticated and efficient machines. While the frame design has

stayed the same for over a hundred years, modern material like titanium and carbon fiber have created bikes much lighter and stronger than the old iron and wooden models. Bike styles have changed too, so that each person can choose which style of bike is best for them. This means that you can go into any given bike shop and select from mountain bikes, road bikes, hybrids, cruisers, tandems, recumbents, and more, all based on where and how you plan to ride.

h blacksmith who lived from 1812-, better way to ride a bike so he invented pedals. This was good both for the use and the look of the bike. The pedals were still attached directly to the front wheel but rubber tires and spokes on a much bigger front wheel made the bicycle easier to ride.

Over the years, bicycle design, materials, components and manufacturing processes have improved to create bikes of today, which have become increasingly sophisticated and efficient. While the frame design

has stayed the same for over a hundred years, modern materials like titanium and carbon fiber have created bikes much lighter and stronger than the old iron and wooden models. Bike styles have changed too, so that each person can choose which style of bike is best for them. This means that you can go into any given bike shop and choose from a selection of mountain bikes, road bikes, hybrids, cruisers, tandems and recumbent, and more, all based on where and how you plan to ride.

Tandem=διθέσιο ποδήλατο
Spoke= ακτίνα ποδηλάτου

By Zaharenia Theriaki-Vrentzou
and Nickoleta Chachlioutaki